

Redakcja

[Kwartalnik Towarzystwa Naukowego Płockiego...]

Notatki Płockie 31/3-128, 3

1986

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Kwartalnik Towarzystwa Naukowego Płockiego «Notatki Płockie» obchodzi kolejny Jubileusz — trzydziestolecie swego istnienia. Pismo powstało w ważnym momencie dziejowym, w okresie przygotowań do obchodów 1000-lecia Państwa Polskiego. 13 marca 1955 r. powołano Komisję Badań nad Powstaniem i Rozwojem Płocka, a 21 lipca 1956 r. ukazał się z inicjatywy tej Komisji pierwszy numer «Notatek Płockich», czasopisma popularnonaukowego poświęconego badaniom nad przeszłością miasta i Ziemi Płockiej.

Jeden z inicjatorów założenia kwartalnika dr Kazimierz Askanas w następnym roku sformułował główny cel wydawnictwa: popularyzować wiedzę o regionie. «Notatki Płockie» pozostały wierne temu założeniu przez cały okres wydawania pisma, nawiązując tym samym do pięknych tradycji ruchu regionalistycznego zapoczątkowanego w 1820 roku przez założycieli Towarzystwa Naukowego Płockiego. Warto przy tym podkreślić, że badania tego typu zainicjowane w Płocku śmiało można nazwać prekursorskimi.

Ślady badań regionalnych odnajdujemy także na łamach dziewiętnastowiecznych pism płockich. Badaczy zachęcał m.in. Józef Ignacy Kraszewski, który w liście do płockiego literata Michała Synoradzkiego pisał: „Nie ulega wątpliwości, iż obowiązkiem jest każdej prowincji, każdego kąta kraju, wydobyć wszystko co może objaśnić przeszłość i zachować a rozpoznać wiadomości o niej.”

«Notatki Płockie» ukazują się systematycznie od trzydziestu lat, obecnie w dość wysokim nakładzie 3 tys. egz. (niekiedy 5 tys. egz.). W historii prasy płockiej jest to zjawisko niezwykle zważywszy że ich redagowanie odbywa się bez etatowej obsady (poza redakcją techniczną). Na swojej drodze redakcja napotyka wiele kłopotów organizacyjnych, technicznych i finansowych. Ale, jak powiedział poeta Leopold Staff: „kto idzie w szczyt, na stromą drogę się nie zżyma...”. Ważny jest cel i efekt. «Notatki Płockie» wyraźnie zaznaczyły swoją obecność w środowisku kulturalnym i naukowym Płocka i województwa. Cenna jest mobilizacja inteligencji do podejmowania różnorodnych prac naukowo-badawczych czy zainteresowanie tematyką płocką wybitnych uczonych w różnych dyscyplinach naukowych.

Dziś już z całym przekonaniem można stwierdzić, że dzięki publikacjom w kwartalniku można było opracować wiele monografii miast mazowieckich, w tym również „Dzieje Płocka”, w którego III wydanie rozszerzone i zmienione jest obecnie w końcowym stadium opracowania. «Notatki Płockie» weszły na trwałe do wielu bibliografii naukowych, a artykuły przyczynarskie stały się bodźcem do dalszych samodzielnych badań. Czasopismo jest także cenną pomocą w pracy dydaktycznej. Podkreślić także trzeba, że zgodnie z założeniami obecnego kolegium redakcyjnego «Notatki Płockie» stały się pismem interdyscyplinarnym. Na łamach kwartalnika drukowane są artykuły o różnorodnej, a nie tylko historycznej tematyce jak to było w pierwszym okresie wydawania pisma. Naukowcy i regionaliści mogli korzystać z łamów «Notatek Płockich» pod warunkiem, że ich badania dotyczyły Mazowsza Płockiego. Z chwilą nowego podziału administracyjnego pismo poszerzyło swój zasięg tematyczny i drukujemy również materiały dotyczące Łęczycy i Kutna. «Notatki Płockie» prowadzą także dział pt. „Kronika”, rejestrujący ważniejsze wydarzenia z życia naukowego i kulturalnego województwa. Zamieszczane są również recenzje wydawnictw o tematyce związanej z Mazowszem.

Kolegium redakcyjne, którego skład jest niemalże niezmienny od pięciu lat, stara się kontynuować pracę swoich poprzedników, a jednocześnie utrzymać wysoką rangę naukową pisma. Satysfakcją z pracy są wszystkie słowa uznania i listy gratulacyjne od pracowników naukowych, które redakcja otrzymuje. Z zainteresowaniem przyjmowane są także uwagi krytyczne, do których staramy się ustosunkować lub wyciągnąć właściwe wnioski. Obecny dorobek «Notatek Płockich» to także efekt ofiarnej współpracy drukarzy, pracowników kolportażu i wszystkich sympatyków, którzy swoją bezinteresowną pracą przyczynili się do wspólnego dzieła. Już redaktor «Korespondenta Płockiego» Zygmunt Rościszewski powiedział przed stu laty, że „pismo na prowincji to nie sprawa interesu, a sprawa dobrej woli”. Słowa te są aktualne współcześnie. Bez umiłowania regionu, jego tradycji i głębokiej świadomości potrzeby prowadzenia badań naukowych z wielu dziedzin istnienie naszego wydawnictwa nie byłoby możliwe.

REDAKCJA

Płock, dnia 22 lipca 1986 r.